

Sygn. akt VIII RC 214/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział VIII Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSR Elżbieta Minkowska

Protokolant: sekr. sądowy Dorota Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa małoletniego S. F.

przeciwko R. F.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa rentę alimentacyjną ustaloną ugodą sądową zawartą przed Sądem Rejonowym w Białogardzie w dniu 17 listopada 2011 r., sygn. akt III RC 479/11 od pozwanego R. F. na rzecz małoletniego powoda S. F. z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, poczynając od 27 kwietnia 2015 roku, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego R. F. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie) tytułem kosztów postępowania;

IV. zasądza od pozwanego R. F. na rzecz małoletniego S. F. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

V. wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt. VIII RC 214/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 27 kwietnia 2015 r., małoletni powód S. F., reprezentowany przez matkę A. K., zwrócił się o podwyższenie alimentów zasądzonych na jego rzecz od pozwanego R. F. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białogardzie, wydanym w dniu 12 maja 2008 r., w postępowaniu

o sygn. akt III RC 533/07, a podwyższonych na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w (...) w dniu 17 listopada 2011 r., w postępowaniu o sygn. akt

III RC 479/11, z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 950 zł miesięcznie, płatnych do dnia 15 każdego miesiąca.

Dodatkowo strona powodowa zwróciła się o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda jednorazowo – w latach parzystych w miesiącu listopadzie,

a w latach nieparzystych w miesiącu maju - kwoty 700 zł rocznie, z przeznaczeniem na organizację wypoczynku letniego lub zimowego małoletniego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż od czasu ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów wzrosły koszty związane z utrzymaniem małoletniego powoda, albowiem rozpoczął on naukę w szkole podstawowej, zaś pozwany nie uczestniczy w wychowaniu dziecka i w związku z tym cały ciężar wychowania małoletniego spoczywa na jego matce. W wychowaniu i ponoszeniu kosztów utrzymania ww. uczestniczą także dziadkowie małoletniego ze strony matki. Kolejno wskazano, iż nastąpił istotny wzrost kosztów utrzymania małoletniego, bowiem ww. wraz z matką przeprowadził się

i zamieszkuje w S., zaś koszty choćby wynajmu mieszkania w S. są dużo wyższe, niż w dotychczasowym miejscu zamieszkania małoletniego. Pozwany nie uczestniczy w kosztach utrzymania syna; odmówił m.in. partycypowania w zakupie mebli dla dziecka, mimo, iż jest osobą młodą i zdolną do pracy.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i wskazał, iż w jego ocenie przedstawione przez A. K. koszty utrzymania dziecka są zawyżone, a także że regularnie uiszcza alimenty na rzecz syna, ponadto ponosi w związku z jego utrzymaniem także dodatkowe koszty i że małoletni przebywał u niego w okresie wakacji od 21 lipca 2014 r. do 10 sierpnia 2014 r., a także że spędził u niego 5 dni w okresie ostatnich ferii zimowych.

Kolejno wskazał, także iż kwota 700 zł, której zasądzenia żąda strona powodowa, powinna zawierać się w miesięcznych kosztach utrzymania małoletniego, a nie być zasądzona dodatkowo, w oderwaniu od średniomiesięcznych kosztów utrzymania dziecka. Ostatecznie wskazał, iż jego kontakty z synem są utrudnione ze względu na dużą odległość dzielącą miejscowości w których zamieszkują oraz z uwagi na to, że pozwany świadczy pracę w czasie weekendów.

Na rozprawie w dniu 28 maja 2015 r. pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego w osobie adwokata, ponownie wniósł o oddalenie powództwa w całości, jednocześnie wskazując, iż zarabia 2.100 zł brutto miesięcznie i w związku z tym nie ma możliwości, aby łożyć na utrzymanie syna alimenty w kwocie po 950 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 28 maja 2015 r. przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda cofnęła powództwo w zakresie żądania zasądzenia jednorazowo kwoty 700 zł rocznie, z przeznaczeniem na organizację wypoczynku letniego lub zimowego małoletniego.

Pismem wniesionym do Sądu w dniu 26 sierpnia 2015 r. strona powodowa ostatecznie zmodyfikowała żądanie pozwu i wniosła podwyższenie alimentów należnych od pozwanego R. F., ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Białogardzie w dniu 17 listopada 2011 r., w postępowaniu o sygn. akt III RC 479/11, z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1.010 zł miesięcznie, płatnych do dnia 15 każdego miesiąca, począwszy od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni S. F., urodzony (...) w P.,
jest dzieckiem A. K. i R. F.. Rodzice małoletniego żyją
w rozłączeniu.

Bezsporne, a nadto:

- odpis zupełny aktu urodzenia, k. 7.

Wyrokiem z dnia 19 maja 2008 r., wydanym w postępowaniu o sygn. akt III RC 533/07, Sąd Rejonowy w Białogardzie zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego S. F. alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie, począwszy od dnia 1 lutego 2008 r. i dodatkowo, jednorazowo kwotę 7.700 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów utrzymania małoletniego powoda w okresie od 1 lutego 2005 r. do 31 stycznia 2008 r. oraz zakupu wyprawki dla dziecka.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 19 maja 2008 r., sygn. akt III RC 533/07, k. 9.

W ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Białogardzie w dniu 17 listopada 2011 r., w postępowaniu o sygn. akt III RC 479/11, pozwany zobowiązał się łożyć na utrzymanie małoletniego syna S. F. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, począwszy od dnia 1 listopada 2011 r.

Dowód:

- protokół ugody, w aktach sprawy o sygn. akt III RC 479/11, k. 51.

W chwili zawarcia ugody A. K. zamieszkiwała w Ś.. Ww. pracowała jako funkcjonariusz policji w Komendzie Miejskiej Policji w S. za wynagrodzeniem 2.003,64 zł brutto miesięcznie. Z pensji ww. potrącana była kwota 52,95 zł tytułem składki na ubezpieczenie.

Dowód:

- zaświadczenie K., w aktach sprawy III RC 479/11, k. 8;

- zaświadczenie o zameldowaniu, w aktach sprawy III RC 479/11, k. 10;

- polisa, w aktach sprawy III RC 479/11, k. 17.

Pozwany R. F. zamieszkiwał w P.. Ww. zatrudniony był na podstawie umowy zlecenia w firmie o nazwie A. – (...), przy wykonywaniu prac montażowych, za wynagrodzeniem 1.386 zł brutto miesięcznie. Poza małoletnim powodem pozwany nie miał innych osób na swoim utrzymaniu.

Dowód:

- umowa zlecenia, w aktach sprawy III RC 479/11, k. 40;

- rachunek, k. 42.

S. F. miał ukończone 6 lat, zamieszkiwał w Ś.

i uczęszczał do przedszkola. Małoletni spożywał posiłki w przedszkolu, miesięczny koszt wykupu posiłków wynosił 171 zł.

Powód jedynie sporadycznie widywał się z ojcem, cały ciężar jego utrzymania spoczywał na jego matce, poza zasądzoną kwotą alimentów po 350 zł miesięcznie, pozwany nie uczestniczył w inny sposób w kosztach utrzymania syna.

Dowód:

- historia rachunku bankowego, w aktach sprawy III RC 479/11, k. 7, 11.

Obecnie A. K. ma ukończone 30 lat, legitymuje się wyższym wykształceniem

i pracuje jako funkcjonariusz policji w stopniu starszego sierżanta, w (...) w S. na wynagrodzeniem 2.587,93 zł netto miesięcznie. Z pensji ww. potrącana jest kwota 86 zł tytułem składki na ubezpieczenie oraz składki związkowej.

Od kwietnia 2015 r. wraz synem zamieszkuje w B. (...)

w S.. Opłata za najem lokalu wynosi 822 zł miesięcznie. A. K. opłaca ponadto czynsz w lokalu w kwocie po 383 zł miesięcznie i dodatkowo ponosi koszty użytkowania mediów w mieszkaniu (prąd, gaz). Ww. otrzymuje dodatek na mieszkanie w kwocie 300 zł miesięcznie oraz pobiera 13 pensję. W 2013 r. A. K. zakupiła motor za kwotę 7.000 zł.

Matka małoletniego powoda jest właścicielką mieszkania położonego w Ś. na zakup którego zaciągnęła kredyt, miesięczna rata tego kredytu opiewa na kwotę 900 zł; czynsz za mieszkanie wynosi 300 zł miesięcznie. Za usługi telekomunikacyjne (w tym Internet) ww. płaci 167,90 zł miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie matki małoletniego powoda A. K., k. 223 – 224;
- zeznania świadka L. K., k. 220 – 221;
- zeznania świadka H. K., k. 222 – 223;
- zaświadczenie, k. 12, 241;
- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 13;
- umowa najmu lokalu, k. 15 – 16;
- oświadczenie, k. 17;
- faktura Vat, k. 34 – 36;
- harmonogram spłat rat kredytu, k. 242.

S. F. ma ukończone 10 lat, jest uczniem III klasy szkoły podstawowej Nr 61 w S.. Małoletni spożywa obiady w szkole, koszt wykupu obiadów wynosi 80 zł miesięcznie.

Ww. kwietniu bieżącego roku matka powoda zakupiła dla syna meble: półkotapczan z materacem oraz szafę za łączną kwotę 2.300 zł.

Na przełomie czerwca i lipca małoletni powód uczestniczył w obozie wypoczynkowym „poszukiwaczy przygód”. Koszt organizacji wypoczynku letniego dla małoletniego wyniósł łącznie 1.470 zł.

A. K. zakupiła dla syna telefon za kwotę 500 zł. Tytułem użytkowania telefonu przez małoletniego (abonament) ww. płaci miesięcznie ok. 30 zł. W skład miesięcznych kosztów utrzymania małoletniego powoda wchodzi ponadto: koszt zakupu żywności – 400 zł miesięcznie (w tym kwota 80 zł tytułem opłaty za obiady w szkole małoletniego) koszt zakupu ubrań, obuwia i bielizny – 50 zł miesięcznie; opłata na radę rodziców 100 zł w skali roku (50 zł za semestr); kieszonkowe – 10 zł miesięcznie; koszt organizacji wypoczynku letniego i zimowego małoletniego – 150 zł miesięcznie (1.800 zł w skali roku); 60 zł miesięcznie tytułem kosztu zakupu podręczników i wprawki szkolnej (ok. 700 zł w skali roku); 50 zł miesięcznie tytułem kosztów zakupu kosmetyków i środków czystości; 50 zł miesięcznie z tytułu wyjść do kina, teatru w ramach szkoły oraz poza szkołą. Małoletni nie bierze udziału w zorganizowanych zajęciach pozaszkolnych, chciałby jednak uczyć się na zajęcia karate. W kosztach utrzymania małoletniego powoda uczestniczą jego dziadkowie ze strony matki.

Dowód:

- zeznania świadka L. K., k. 220 – 221;
- zeznania świadka H. K., k. 222 – 223;
- kopia legitymacji szkolnej, k. 14;

- rachunek, k. 18;
- potwierdzenie dokonania zakupu, k. 19 – 20;
- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 24 – 28, 33, 40 – 42, 195, 202 – 204;
- zgłoszenie uczestnictwa, k. 31;
- regulamin, k. 194;
- faktura Vat, k. 156.

R. F. ma ukończone lat 30 lat legitymuje się wykształceniem średnim technicznym. W okresie do marca 2014 r. przebywał i świadczył pracę za granicą. Zarobione za granicą środki przeznaczył m.in. za zakup prezentu komunijnego dla syna oraz sfinansował sobie kurs prawa jazdy kat. B oraz kurs obsługi wózków widłowych.

Pozwany cierpi z powodu przepukliny pachwinowej i w związku z tym nie może podejmować wzmożonego wysiłku ani dźwigać ciężkich rzeczy. Ww. do października 2015 r. pracował na stanowisku młodszego doradcy klienta w markecie budowlanym

za wynagrodzeniem ok. 2.200 zł brutto miesięcznie; od 14 do 18 września 2015 r. pozwany przebywał w szpitalu i przeszedł zabieg operacji przepukliny, od czasu opuszczenia szpitala przebywał przez miesiąc na zwolnieniu lekarskim i otrzymywał 80% wynagrodzenia.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego R. F., k. 86, 224 – 225;
- zaświadczenie, k. 64;
- zestawienie składników wynagrodzenia, k. 65, 252;
- faktura vat, k. 68 – 69;
- zaświadczenie, k. 76, 145;
- faktura vat, k. 77;
- rachunek, k. 78;
- karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 232;
- kopia zwolnienia lekarskiego, k. 233 – 235;
- świadectwo pracy, k. 250 – 251.

Pozwany zamieszkuje w P. i zajmuje mieszkanie wspólnie ze swoją matką, siostrą i jej synem. Tytułem partycypowania w kosztach utrzymania mieszkania przekazuje matce kwotę 300 zł miesięcznie, ponadto spłaca pożyczkę zaciągniętą na kwotę 15.000 zł z przeznaczeniem na spłatę zaległych zobowiązań alimentacyjnych oraz na własne potrzeby. Miesięczna rata pożyczki wynosi 333,89 zł. Tytułem użytkownika telefonu komórkowego pozwany płaci 55,98 zł miesięcznie, na zakup żywności ww. przeznacza 300 zł miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego R. F., k. 86;

- harmonogram spłat rat pożyczki, k. 67;
- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 71 – 75.

Poza alimentami pozwany dobrowolnie przekazał na rzecz syna 200 zł w okresie Świąt Bożego narodzenia w 2013 r. i 2014 r., ponadto przekazał łącznie 300 zł tytułem udziału w kosztach zakupu aparatu na zęby dla dziecka oraz 300 zł tytułem udziału w kosztach organizacji przyjęcia komunijnego syna.

Dowód:

- historia rachunku bankowego, k. 79 – 81;
- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 82.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniego S. F., o podwyższenie alimentów zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Żądanie pozwu oparte zostało o przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Poprzez zmianę stosunków o których mowa w ww. przepisie, należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej, zarówno uprawnionego, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość świadczenia alimentacyjnego

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodzica względem dziecka wyznacza przepis art.

135 § 1 k.r.o., w myśl którego zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień.

Strona powoda upatrywała przewidzianej przepisem art. 138 k.r.o. zmiany okoliczności zasadniczo w fakcie rozpoczęcia przez małoletniego S. F. nauki

w szkole podstawowej, a także fakcie zmiany miejsca zamieszkania tj. przeprowadzce ze Ś. do S.. W ocenie Sądu stanowisko strony powodowej zasługuje na częściowe uwzględnienie. Oceniając twierdzenia matki małoletniego powoda należy wskazać, że zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb małoletniego wynika m.in.

właśnie m.in. rozpoczęcia nauki w szkole podstawowej, jak i z upływu czasu od zawarcia ugody w przedmiocie alimentów, co pozwala przyjąć, że zwiększyły się podstawowe potrzeby powoda – inne bowiem są koszty utrzymania osoby w wieku 6 lat, a inne osoby w wieku lat 10 (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, niepubl.). Należy zauważyć, iż chwili zawarcia ugody w sprawie III RC 479/11 upłynęły ponad 4 lata, co uzasadnia przyjęcie, że zwiększyły się potrzeby S. F. wynikające ze zwiększenia jego potrzeb w zakresie chociażby żywienia, zakupu odzieży, kosmetyków czy środków czystości. Nadto w okresie tym, powstały dodatkowe, wcześniej nie występujące, koszty wynikające z rozpoczęcia edukacji w szkole podstawowej, obejmujące chociażby m.in. zakup podręczników.

Wydatki na utrzymanie małoletniego S. F., wyszczególnione

w stanie faktycznym uzasadnienia oraz ich wysokość – oceniana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – jest w ocenie Sądu adekwatna do potrzeb powoda przy uwzględnieniu jego wieku, dotychczasowego poziomu życia, możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców dziecka, potrzeb rozwojowych, emocjonalnych, społecznych, potrzeby stymulowania jej rozwoju, a także przy uwzględnieniu cen dóbr

i usług jakie wiążą się z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb. W konsekwencji, wysokość przedmiotowych wydatków nie może być poczytana za zbyt wygórowaną. Wysokość kosztów związanych z utrzymaniem powoda na

poziomie wyższym niż opisany w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia - wykazywana przez jego matkę - jest zdaniem Sądu zbyt wygórowana i nie odpowiada usprawiedliwionym potrzebom dziecka w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a tym samym kwoty wskazywane przez A. K. w czasie m.in. jej zeznań przed Sądem – jako koszty związane z utrzymaniem dziecka – nie mogły stanowić podstawy do ustalania wysokości świadczeń alimentacyjnych należnych od pozwanego na rzecz małoletniego. Dodatkowo należy wskazać, iż wyższa, niż ustalona przez Sąd, wysokość wydatków nie została wykazana przez stronę powodową choćby dowodami z dokumentów.

Z podanych wyżej względów Sąd nie dał wiary zeznaniom matki powoda w zakresie w którym wskazywała, iż na wyżywienie dla syna przeznacza kwotę 800 zł miesięcznie. Jak bowiem ustalono powód spożywa obiady w szkole, co z pewnością redukuje koszty przyrządzania posiłków dla powoda w domu. Mając na uwadze powyższe oraz przy uwzględnieniu już powoływanych zasad doświadczenia życiowego i zawodowego Sąd ocenił miesięczny koszt zakupu wyżywienia dla S. F. - przy uwzględnieniu że opłata za obiady w szkole wynosi ok. 80 zł miesięcznie- na kwotę 400 zł miesięcznie, jak bowiem ustalono małoletni jest dzieckiem zdrowym i nie wymaga stosowania specjalnej diety.

Z podanych wyżej względów, oceniając miesięczny koszt utrzymania małoletniego, Sąd nie uwzględnił także wydatków na poziomie 180 zł miesięcznie za zakup chemii gospodarczej środków czystości i kierując się zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego ocenił koszt zakupu tych środków na kwotę 50 zł miesięcznie (w skład tych kosztów Sąd zaliczył np. pastę do zębów, szczoteczkę do zębów, szampon, płyn do kąpieli, mydło, proszek do prania, płyn do płukania, udział w kosztach związanych z zakupem środków do utrzymania czystości w mieszkaniu).

W odniesieniu zaś do kosztów zakupu ubrań, obuwia, bielizny dla małoletniego, to Sąd miał na uwadze przedstawione przez matkę powoda zestawienie wydatków związanych z zakupem tych dóbr, jakkolwiek uznał, iż także wydatki zostały przez stronę powodową - na potrzeby niniejszego postępowania - zawyżone. Kierując się powołanymi wyżej zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego Sąd ocenił koszt zakupu ubrań, obuwia i bielizny dla dziecka w wieku 10 lat i przy uwzględnieniu jego dotychczasowego poziomu życia oraz możliwości majątkowych i zarobkowych jego rodziców na kwotę 50 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe, usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem powoda Sąd ocenił na kwotę co najmniej 1.200 zł miesięcznie.

W skład tych kosztów Sąd zaliczył także kwotę ok. 450 zł tytułem udziału przypadającego na małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania (1/2 z kwoty ok. 900 zł z racji zamieszkiwania w lokalu dwojga domowników i przy uwzględnieniu, że A. K. otrzymuje dodatek mieszkaniowy w kwocie po 300 zł miesięcznie). Uwzględniając okoliczność, że rodzice są zobowiązani do zapewnienia dziecku miejsca do zamieszkania, to w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, ustalenie udziału przypadającego na małoletniego w kosztach utrzymania wynajmowanego mieszkania na poziomie 450 zł miesięcznie nie można uznać za zawyżone. Niezależnie bowiem od tego, gdzie małoletni zamieszkuje, to rodzice muszą ponosić koszty utrzymania danego lokalu, a przy aktualnych cenach opłat eksploatacyjnych powołana kwota nie jawi się jako wygórowana. Dodatkowo należy wskazać, iż strona powodowa poparła swoje twierdzenia co do kosztów utrzymania przedmiotowego lokalu przedkładając stosowne dokumenty.

Do kosztów utrzymania powoda Sąd doliczył ponadto kwotę 210 zł miesięcznie tytułem kosztów organizacji wycieczki letniej i zimowego małoletniego, bowiem każde dziecko – czego pozwany nie kwestionował - ma prawo do wycieczki i czasu wolnego oraz do nieskrępowanego uczestnictwa w życiu kulturalnym i artystycznym. Wysokość wydatków związanych z zapewnieniem małoletniemu powodowi wycieczki Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez matkę ww. dokumentów w postaci m.in. umowy o świadczenie usług turystycznych, potwierdzeń dokonania przelewów,

na podstawie zeznań samej A. K. oraz na podstawie zeznań przesłuchanych w sprawie świadków L. i H. K..

Z całą pewnością w związku z utrzymaniem małoletniego powoda pojawiają się także inne, incydentalne wydatki związane chociażby np. opłata za korepetycje dziecka czy też opłata związana uczęszczaniem przez nie na zajęcia dodatkowe, jednakże w niniejszej sprawie matka małoletniego powoda wskazała, iż małoletni dopiero planuje zapisać się na zajęcia karate oraz uczęszczać na korepetycje z matematyki i języka angielskiego. Planowane zaś dopiero wydatki nie mogą stanowić podstawy ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego. W razie, gdyby małoletni rzeczywiście rozpoczął korzystanie z organizowanych, płatnych zajęć pozaszkolnych, to matka małoletniego będzie mogła wystąpić z powództwem o podwyższenie alimentów.

Sąd nie uwzględnił wykazywanej przez A. K. kwoty 2.300 zł tytułem kosztów zakupu mebli do pokoju dziecięcego, bowiem pojedyncze wydatki nie podlegają zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego, ten dotyczy bowiem jedynie wydatków ponoszonych cyklicznie, a nie wydatków jednorazowych. Takie jednorazowe wydatki mogą podlegać alimentacji jedynie w ramach incydentalnie zasądzanych kwot, przeznaczanych na konkretne cele.

Okoliczność ponoszenia, a także wysokość pozostałych wydatków, związanych m.in. opłatą za radę rodziców w szkole małoletniego, jego kieszonkowe, czy koszt zakupu wyprawki szkolnej nie były przez pozwanego kwestionowane.

Zmiana okoliczności po stronie strony powodowej nie może być rozpatrywana bez uwzględnienia sytuacji osobistej i majątkowej pozwanego. W doktrynie podkreśla się bowiem okoliczność, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe

i majątkowe możliwości zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionych do alimentacji (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 stycznia 1972 r., sygn. akt III CRN 470/71).

Oceny możliwości zarobkowych zobowiązanego dokonuje się nie w oparciu o pracę rzeczywiście świadczoną, lecz w oparciu o rzeczywiste możliwości jej świadczenia,

w tym także potencjalną możliwość jej podjęcia. W konsekwencji, przy ustalaniu możliwości zarobkowych zobowiązanego pod uwagę należy brać nie tylko wynagrodzenie rzeczywiście osiągane, lecz także środki, które uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swoich sił. Ustalenia, czy zobowiązany wykorzystuje w pełni swoje możliwości zarobkowe należy dokonywać w oparciu o całokształt okoliczności istniejących po jego stronie, w tym także stanu zdrowia.

W chwili zawarcia ugody w przedmiocie alimentów w 2011 r. pozwany pracował przy wykonywaniu prac montażowych, za wynagrodzeniem 1.386 zł brutto miesięcznie.

Od października 2014 r. przez okres roku pracował w markecie budowlanym, zaś obecnie nie pracuje, gdyż przechodzi okres rekonwalescencji po operacji przepukliny.

Sąd ma na uwadze aktualną sytuację zdrowotną pozwanego, jakkolwiek w ocenie Sądu powód ma możliwość podjęcia pracy w najbliższej przyszłości, gdyż co prawda R. F. przedłożył zaświadczenie lekarskie z którego wynika, iż powinien on unikać wykonywania ciężkich prac fizycznych oraz dźwigania, jakkolwiek nie dysponuje on orzeczeniem o niepełnosprawności ani orzeczeniem o niezdolności do podjęcia jakiegokolwiek pracy. Mając na uwadze powyższe, Sąd dokonał oceny możliwości zarobkowych pozwanego w oparciu o dotychczas świadczoną przez niego pracę i ocenił możliwości zarobkowe pozwanego na kwotę ok. 1.800 zł miesięcznie. Uzyskiwany zatem przez pozwanego dochód, od czasu zawarcia umowy w przedmiocie alimentów, wzrósł o ponad 400 zł. Należy w tym miejscu także zaznaczyć, że pozwany nie ma innych osób na swoim utrzymaniu, a zatem pod dojściu do zdrowia może on podjąć pracę także w godzinach nadliczbowych.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu pozwanego, który podniósł, iż zarówno dziadkowie małoletniego ze strony matki jak i jego rodzice przyczyniają się do kosztów utrzymania małoletniego, należy wskazać, że osobami, które w pierwszej kolejności zobowiązane są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci są ich rodzice. Obowiązek

dostarczania środków utrzymania przez innych krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo powstaje zaś dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy ta osoba nie jest w stanie uczynić zadość swojemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych środków utrzymania jest niemożliwe albo połączone z nadmiernymi trudnościami (art. 132 k.r.o.). W okolicznościach niniejszej sprawy – co już sygnalizowano – taka sytuacja ma miejsca.

Małoletni powód ma ukończone 10 lat, a zatem konieczność oraz możliwość osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie jest jeszcze szeroka. Na co dzień pieczę nad małoletnim sprawuje matka. Pozwany utrzymuje sporadyczny kontakt z synem.

Jak ustalono małoletni przebywał u ojca przez kilka dni w okresie ferii zimowych oraz przez miesiąc w okresie wakacji. Powyższa okoliczność, zgodnie z powołanym powyżej

art. 135 § 2 k.r.o., przesądza o tym, że pozwany winien w zdecydowanie większym zakresie aniżeli matka uczestniczyć w kosztach utrzymania dziecka. Nie mniej jednak należy zauważyć, że matka małoletniego także jest osobą aktywną zawodowo, uzyskuje wyższe wynagrodzenie niż pozwany, dodatkowo otrzymuje także od pracodawcy nagrody oraz pobiera 13 pensję, małoletni zaś znaczną część swojego czasu spędza w szkole oraz u dziadków. W okresie wakacji małoletni spędził u dziadków ponad 2 miesiące, gdyż jego matka przebywała poza S., na 3 miesięcznym szkoleniu. Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, że również matka powinna uczestniczyć w zaspokajaniu około 50% materialnych potrzeb syna.

W ocenie Sądu zaistniały zatem przesłanki ku temu, aby po upływie przeszło 4 lat od zawarcia ugody w przedmiocie alimentów podwyższyć świadczenie o 100 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd w punkcie I sentencji wyroku podwyższył rentę alimentacyjną należną powodowi S. F. od pozwanego R. F. z kwoty po 500 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie, począwszy od dnia 27 kwietnia 2015 t. tj. od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie.

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.

Sąd dokonał oceny dowodów w oparciu o przepis art. 233 § 1 k.p.c.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy III RC 479/11, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów. Pozostałe dokumenty, niewyszczególnione w stanie faktycznym uzasadnienia nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i tym samym nie stanowiły podstawy powyższych ustaleń faktycznych

Podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły ponadto częściowo zeznania matki małoletniej powódki oraz częściowo zeznania pozwanego. Zeznania ww. osób zostały uznane przez niniejszy Sąd – o czym była już mowa powyżej -

za wiarygodne w zakresie poczynionych powyżej ustaleń faktycznych i w konsekwencji w pozostałym zakresie, tj. który pozostawał w sprzeczności z ww. ustaleniami faktycznymi zostały uznane przez niniejszy Sąd za niewiarygodne.

Sąd oparł swoje ustalenia ponadto o zeznania przesłuchanych w sprawie świadków – L. i H. K. - w szczególności w zakresie, w którym wskazywali na wysokość kosztów utrzymania małoletniego powoda oraz że udzielają córce pomocy finansowej

i że sprawują pieczę nad wnukiem w co drugi weekend oraz w czasie gdy matka nie może opiekować się dzieckiem z uwagi na obowiązki zawodowe.

Usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniego S. F. Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty, zeznania jego rodziców i dziadków oraz kierując się zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego,

przy uwzględnieniu cen dóbr i usług jakie wiążą się z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb małoletniego dziecka w tym wieku i stanie zdrowia.

Powód był z mocy ustawy zwolniony z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, albowiem zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, których, strona dochodząca podwyższenia alimentów była zwolniona z mocy ustawy. Z uwagi na to, że podwyższono wysokość świadczenia alimentacyjnego o kwotę 100 zł, to należało uznać, iż nieuiszczone koszty sądowe (stricte opłata od pozwu) opiewają w zakresie przedmiotowego żądania na kwotę 60 zł. Zgodnie bowiem z art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok (100 zł x 12 miesięcy), a stosownie do treści art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu. Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w punkcie III sentencji wyroku.

Sąd, działając na wniosek pełnomocnika strony powodowej, w punkcie IV sentencji wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powiodą kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zgodnie z treścią § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu opłaty w sprawach dotyczących alimentów ustala się od wartości przedmiotu sprawy, jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów lub małżonka, którego wynagrodzenie za pracę ma być wypłacone do rąk drugiego współmałżonka. Zgodnie z § 6 pkt 2 ww. rozporządzenia stawka minimalna za czynności adwokackie, przy wartości przedmiotu sprawy od 500 zł do 1.500 zł, wynosi 180 zł.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące. Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie V sentencji wyroku.

Sygn. akt VIII RC 214/15

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.
3. Akta przedłożyć z apelacją, zpo lub za 21 dni.

Sędzia Sądu Rejonowego

Elżbieta Minkowska